LIBERTYN

maand
blad
van
de

humanistische
jongeren
gemeenschap

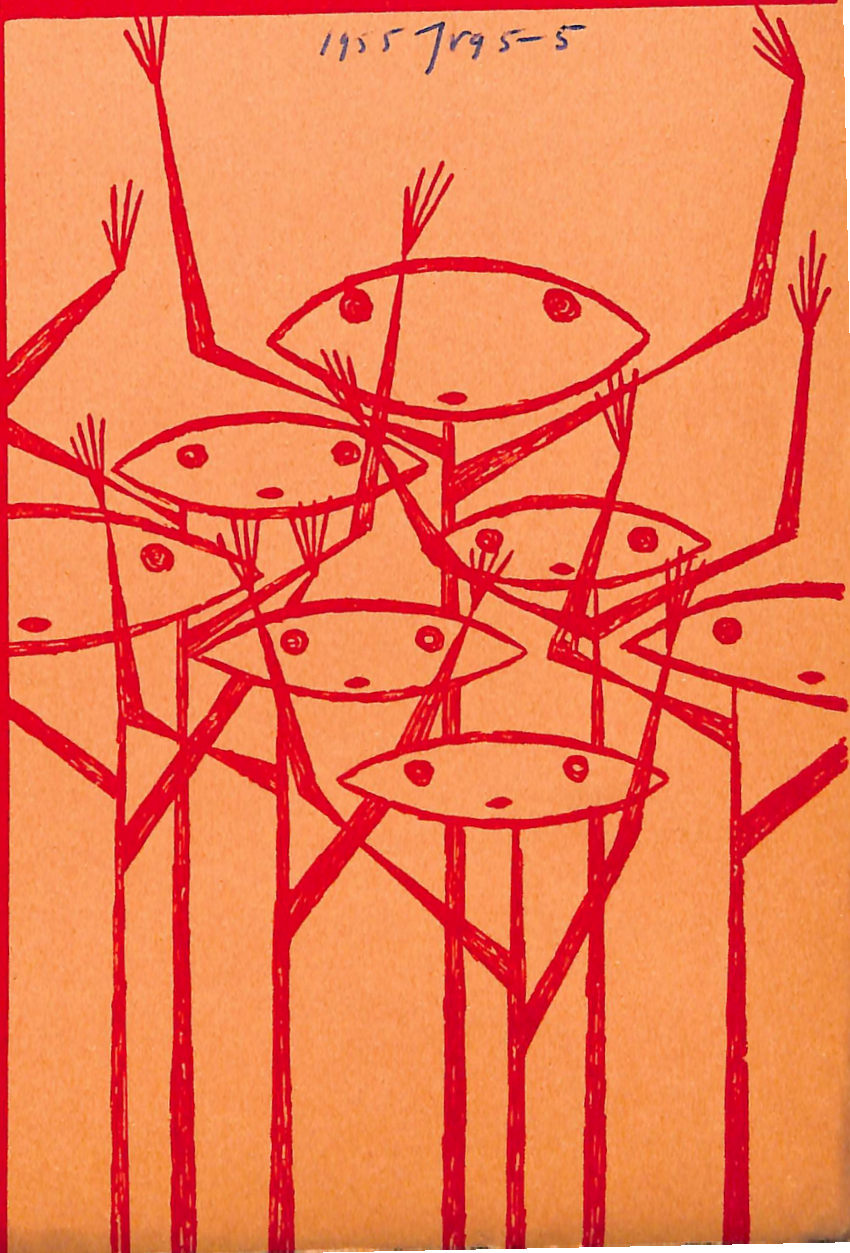

abonnement:
leden h.j.g. gratis
niet leden: f 2.--
per jaar

★

losse nummers:
f 0.25

★

postgiro 584802
t.n.v.
penningmeester
humanistische
jongeren-
gemeenschap
te rotterdam

★

copie inzenden
voor de 1e
van iedere maand

★

advertentie-
tarief
op aanvraag

LIBERTYN

redactie:
bas munniksma
n. tuindorplaan 64
overveen
peter molenaar
erik happé
cor de nobel

vijfde jaargang
nummer 5
september 1955

INHOUD

durf je humanist te zijn?
zondagochtend-bijeenkomst
de zin van de dood
huu
over korte broeken
humanieuws
geen maskerade
hujocchio
smoesje
polis
coo-geval
sexualiteit
lof der zotheid

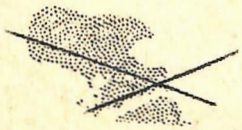

DURF JE HUMANIST TE ZIJN?

Jarenlang hebben we gesproken, geschreven en soms gezeurd over een betere weergave van het humanistische beginsel, en het resultaat was de huidige (nieuwe) beginselverklaring. Sinds het laatste H.V.- congres hebben we deze, en we leuren er links en rechts mee!

Voor anderen en jezelf je levensovertuiging in woorden vast te leggen, is heel mooi, inderdaad. Maar ..... durven we er ook naar te leven?
Durven we het aan om bewust naar een levenshouding te zoeken?
Durven we, als we deze gevonden menen te hebben, er naar te leven?
Durven we in strijd te zijn met de gangbare normen en regels van het, in dit opzicht vaak kleine, Nederland? Normen en regels immers, die grotendeels gegrond zijn op streng - Christelijke opvattingen; opvattingen welke speciaal in Nederland, zowel bij Protestanten als bij Rooms-Katholieken, een typisch Calvinistische tint vertonen.

Is het niet juist voor ons jongeren, die nog niet vastgeroest denken te zijn in de traditionele gewoonten, de taak om te zoeken naar en te vechten voor een

bewuste eigen humanistische levensstijl?
Door in theorie de beginselverklaring van H.V. en H.J.G. te onderschrijven, zijn we nog geen humanisten.
Hoe zijn we en wat doen we in ons dagelijks leven in grote en in kleine dingen?

In de twee volgende nummers van de Libertijn hopen we op bepaalde kanten van ons humanist-zijn terug te komen:
1) in het speciale nummer dat zal verschijnen bij het begin van de tien-weekse actie voor practisch humanisme; een actie, waarin het ook op onze hulp als daadwerkelijke humanisten zal aankomen;
2) in het oktobernummer, met enkele artikelen over onze levenshouding in verband met onze humanistische opvattingen over vrijheid, verdraagzaamheid, persoonlijke verantwoordelijkheid voor jezelf en voor je medemensen, gemeenschapszin; in het zomerkamp van dit jaar is gebleken dat we het daar nog lang niet over eens zijn.

Daarmee kan ook de Libertijn ons helpen bij het vinden van een humanistische levenshouding: we leren de meningen en problemen van anderen kennen.

Maar juist als humanist moeten we uiteindelijk ieder voor ons zelf beslissen. Durf JIJ humanist(e) te zijn?

Zondagochtendbijeenkomst

Aandachtig luistrend naar de spreker,
begrijpend knikkend bij een moeilijk woord,
instemmend grijnzend bij grootse spreuken,
doortastend klappend bij het einde,
zo zit de schare barabaren
te verteren
geestlijk voedsel,
humanisme transcendentie,
humanisme existentie,
humanisme..... corpulentie,
begrijp toch de intentie.

Celui.

Uit het bonte programma van het Pinksterkamp 1955.

"Carpe diem, pluk de dag, - zonder de dood zou er niets te plukken zijn, er zou noch tijd om te zaaien, noch tijd om te oogsten zijn: geen enkele periode van het leven zou haar eigen taak hebben; er zou geen voorbereiding zijn in de tijd van de jeugd (een eeuwige jeugd zou haar charme verloren hebben, zou geen jeugd meer zijn), noch oogst op rijpe leeftijd, - tot morgen, over een honderdtal jaren ... tot in der eeuwigheid, iedere oogst ...
Wat maakt ons de tegenwoordigheid van onze vrienden, onze ouders, onze kinderen dierbaar, - wat de omgang met hen die wij liefhebben? Het is dat dit alles verdwijnen zal, dat de toekomst dreigt, dat het op een nu of nooit aankomt: laten we de rozen plukken zolang ze bloeien. Morgen zullen ze misschien verwelkt zijn."

Uit: "Le sens de la mort",
- de zin van de dood--, door
Mr. Dr. Leo Polak, 1928,
vertaling: P. Spigt.

WELKOM voor het nieuwste H.J.G.-lid: HUU !

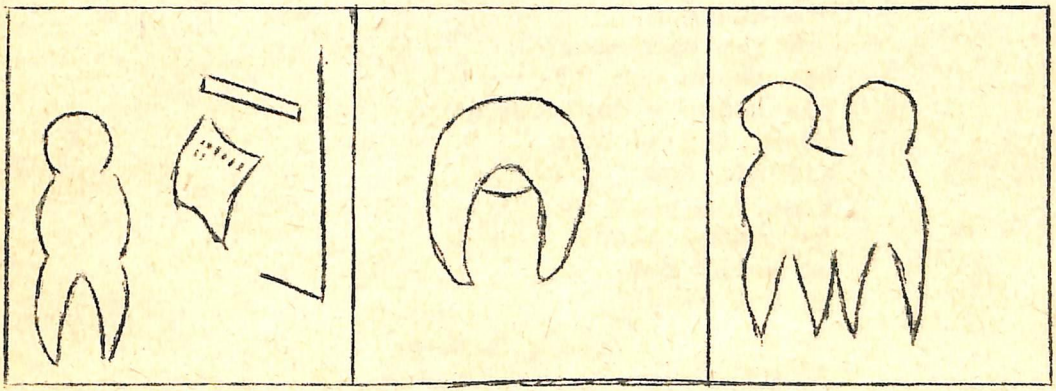

Huu ontvangt van het hoofdbestuur de eerste syllabus -
(voor interne versterking)

Over en nog wat.

Een short is voor moderne jongeren toch niet zo'n bijzondere kampdracht? Slechts enkele waren er in het . . . H.J.G.-Pinksterkamp te zien: niemand rekende nog op de zonnige voorproefjes van wat een fantastische zomer zou worden. Maar meer nog dan die voorjaarszon maakte het kamp zelf deze Pinksterdagen voor de bijna 100 H.J.G.-ers in Ede onvergetelijk.
Alle lof voor de gemeenschap Amsterdam, die dit kamp organiseerde; organisatie en stemming waren vanaf het begin puik. We zagen ook verheugend veel nieuwe gezichten onder de deelnemers.

Om het hier allemaal te vertellen, beleefden we te veel; slechts een korte greep uit het programma voor de thuisblijvers:
zaterdagavond een inleiding van de dichter Jan Hanlo over experimentele poëzie. Sommigen vonden deze poëzie knots, anderen fantastisch; in ieder geval inspireerden ze een Utrechtenaar tot

Ut recht
(naar Ote boe)

Ute ute dom
dom ron dom! dom?
bis recht dom
bis schop - duplo schop
recht dom al dom
ute ute dom
stad dom paus
dom santa klaus
ut recht gat
ha dom stad

rome 3-6-'55.

Een avondwandeling met vele staande bidstonden op zaterdag; maandag met extra bussen naar de "Hoge Veluwe",

een prachtige ontluikende natuur, Kröller-Muller museum (Vincent van Gogh), karpervijver met broodgooiende H.J.G.-ers; zondagavond een bont programma, ook al grotendeels door Amsterdam verzorgd; geestige wandversiering van Ben Heytze (welke, Amerikaans verkocht, ruim f 20.= voor het filmfonds van Ellinchem opbracht); een kampkrant ten bate van de ton die het H.V. voor haar practisch werk gaat inzamelen; een zaal vol met op elkaar gepropte rood tot bruin verbrande H.J.G.-ers; zondagochtend en -middag genieten van de zon,en ontsteld luisteren naar een tweetal uitstekende inleidingen van Han Derksen (Leiden) en Adri Waasdorp(den Haag) over de consequenties van de atoomenergie, (jammergenoeg een iets te uitgebreide opzet van de inleidingen en nog uitgebreidere discussies die er op volgden, zeer veel ethisch en daardoor wel eens iets te weinig practisch gepraat, het beproefde systeem van discussies in groepen met daarna een gezamenlijke slot-discussie met de spreker - een idee ook voor gemeenschapsbijeenkomsten met een groot aantal deelnemers? -, een veel te talrijk gebruik van vreemde woorden, vaak geheel onnodig, maar toch - critiek is zo gemakkelijk - een goed geslaagde ochtend en middag); een gezamenlijke maaltijd, ...
We zouden nog bladzijden lang door kunnen gaan: het was een goed kamp!
Hieronder en elders in dit nummer vind je enkele gedeelten uit het bonte programma en de kampkrant, die misschien een heel klein beetje weergeven wat je onder andere miste als je er niet geweest bent. eh.

Uit het bonte programma en de kampkrant van het Pinksterkamp:

Een hersenpan gevuld met brein,
dacht dagelijks over HET ZIJN.
Op zekere dag verd het zijn WAS
en ging de breinpan onder 't gras.

Een humanist denkt dieper dan U denkt!

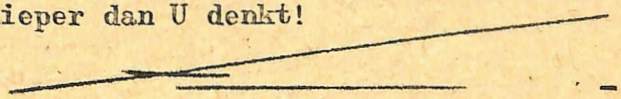

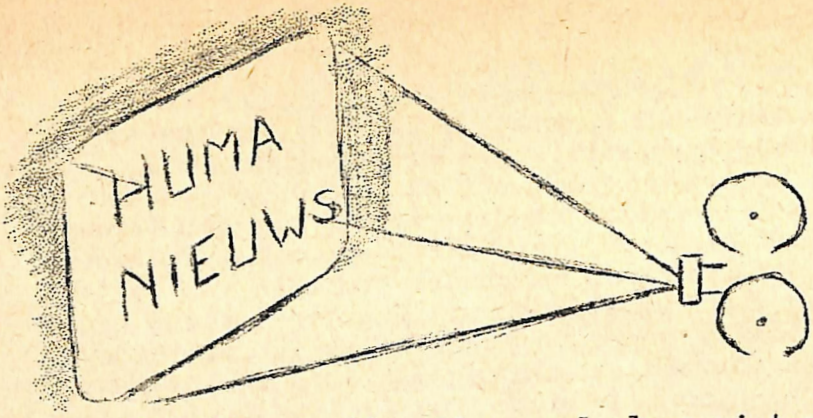

Een Libertijnredactie, die maandenlang niet redigeert, geeft de Beul van Haarlem het voordeel dat hij heel wat moet kunnen vertellen van de gemeenschappen. Maar..... hij weet wel dat de meeste springlevend zijn, doch "Uilebal-len" en andere uitwerpsels ontvangt hij nog lang niet alle-maal, eenvoudig omdat de redactie ze ook niet krijgt. Trou-wens, wat accuratievere (mooi woord hè) administratieve werkzaamheden van sommige H.J.G.-ers zou hem lief zijn. Wat zeg je van een redactielid dat verhuisde, daarvan de beide gemeenschappen van z'n oude en nieuwe woonplaats in kennis stelde, en dus(?) nu geen enkel programma meer ontvangt en ook bij het Centraal Ledenregister (dat overigens uitstekend werkt) sindsdien onbekend is?

Erger is het overlijden van de gemeenschap Velsen. Maar niet te hard mopperen, het rommelt en bruist als een vul-kaan die op uitbarsten staat in Delft zowel als in Eind-hoven.

En dan, het van drukte en deelnemers overbruisende herfstweekend van het vorige jaar is ons, jonge humanistjes, zo goed bevallen, dat we gaan proberen het dit jaar nog beter te doen: kom je ook naar de "Lichthoek" in Soest op 29 en 30 october a.s.? Over dit herfstweekend hoor je gegarandeerd nog meer!

Overal komt deze maand het gemeenschapsleven weer op gang, hier wat vlugger, daar wat trager, hier wat luchtiger, daar wat ernstiger. De gemeenschap Utrecht houdt deze maand dan ook een avond lang ernstige besprekingen over financiële tekorten, bestuursfuncties (en dat zijn beide heel ernstige problemen) en... over het zomerkamp te Coo. Het gaat dus goed in Utrecht, als ze blijkbaar niets ernsti-gers meer hebben! De Zaankanters doen meer dan kampen or-ganiseren, poppekastpoppen maken, collecteren en fietsen. Ze gaan ook al, - en ze zijn niet de enigen! -, over

sexualiteit i n h e t a l g e m e e n praten, en dus principiëler en zinvoller dan wellicht anderen.....
Haarlem laat in een uitstekend "Spuigat" een lid van "Jeugd en Evangelie" aan het woord over hun beginselen; tevens geven ze geschiedenisles en vermelden als historisch:

H.J.G.-ers: Dag Mevrouw, wij komen....."
Mevrouw: "Ja, ja, van de humanisten, dat zie ik zo.
HET EELE TYPE.".

Zo zie je, of we ons nu druk maken of niet, iets wel doen of iets "verbieden", normale mensen met normale gezichten worden we toch vast niet, of je nu in Haarlem, in Rotterdam, in Utrecht of waar ook H.J.G.-er bent.

Op de 1e dag van de 10e maand van het 10e jaar des Verbonds begint de 10-weekse actie om het Verbond als jubileumcadeau onder meer een ton in geld te kunnen schenken ter vervanging van vele humanistische tonnen door degelijke gebouwen. Acties en grote bijeenkomsten dus in alle gemeenschappen. Zou het zo heel erg gek zijn als de H.J.G. misschien wellicht ook een heel klein beetje meedeed? In ieder geval, opiedere H.V.-avond tijdens deze 10 weken kan een H.J.G.-er belangstellende jongeren opvangen met als wapens de brochure "Bemoei je er niet zee, maar...", de radiolezing "Feestelijk Leven", en het speciale nummer van de Libertijn. Want die ton, waarvoor Garmt Stuiveling op het congres zo vocht, moet er komen meent

De beul van Haarlem.

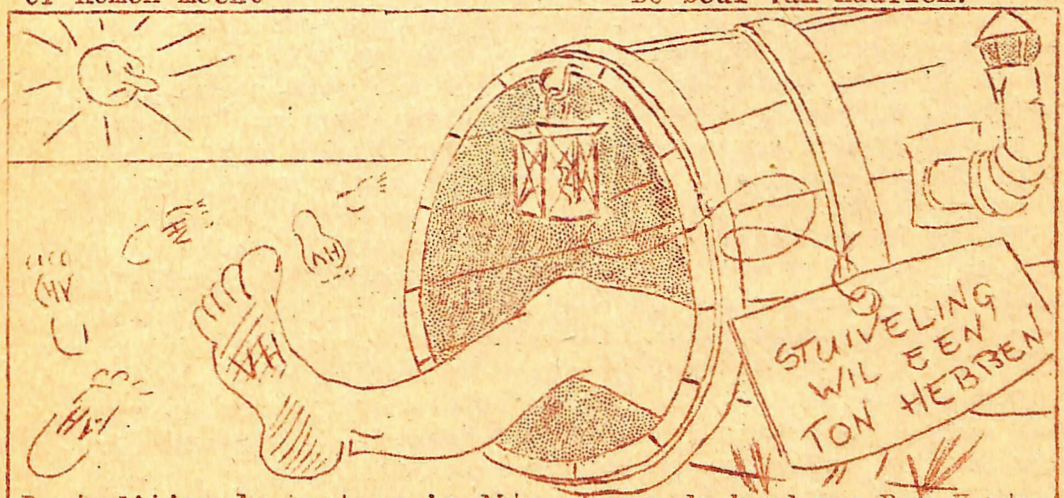

De traditionele cartoon is ditmaal van de hand van Ben Heytze (auteursrechten voorbehouden aan de Pinksterkampkantkrant)

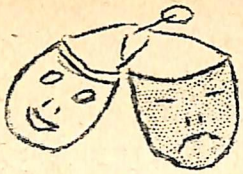

Geen maskerade.

De grote toeloop, die de jeugd- en jongerenverenigingen na 1945 te verwerken kregen, is na tien jaar tot een verontrustend minimum geslonken. Niet alleen in aantal is een achteruitgang te bespeuren, maar ook het enthousiasme en de serieuze belangstelling hebben een belangrijke veer moeten laten. Vele jongeren "voelen" niet meer voor een vereniging, anderen vinden er niet meer wat ze zoeken.

Het kan niet anders, of er moeten oorzaken aan te wijzen zijn, dat het de jeugd- en jongerenorganisaties niet voor de wind gaat. De na- oorlogse generatie is anders geaard dan de voor-oorlogse! Door de oorlog is de geest van de opgroeiende jeugd in een snel tempo radicaal veranderd. De jeugd heeft gezien hoe het niet moet en zich idealen voor de na-oorlogse tijd voor ogen gesteld, die... niet in vervulling zijn gegaan.

Is het de teleurstelling, die de jongeren het enthousiasme ontneemt bewust hun weg naar de toekomst te vinden, en inzicht en ervaring voor later op te doen? Is het een onbevredigd-zijn in de huidige organisatievorm, die hen van lidmaatschap of deelneming afhoudt? Of missen zij de fut om met volle inzet van hun krachten in het jeugd- en jongerenwerk op te gaan? Of is het na-oorlogse leven een dergelijk samengesteld geheel geworden, dat men niet nog meer organisatie en indeling in z'n leven wil?

De jongere leeft in het besef tot een gemeenschap te behoren, waarin hij - of hij wil of niet - mee moet doen, maar ook in het verlangen individu te blijven, zelf iets te zijn. En dat men juist beide mogelijkheden in een jeugd- of jongerenvereniging kan vinden, wordt te weinig beseft.

En nu de verenigingen zelf. Welk "gezicht" tonen zij ons? Zijn zij meegegaan met hun tijd? zijn vele niet ten achter geraakt bij de verlangens en behoeften van de jeugd? De confessionele groepen, -KJB,CJMV,VCJB,etc.-, hebben achter zich het geloof als bron staan. Maar het probleem ligt tegenwoordig ook voor hen in de interpretatie van de twintig eeuwen oude principes. De gereformeerde jongeren b.v. zijn aan het moderniseren geslagen (contact met andersdenkenden!), op een wijze die vroeger onvoorstelbaar was. De niet-godsdienstige groeperingen kampen met de moeilijkheid dat de politieke idealen of maatschappelijke verlangens

verbleekt zijn, antiek geworden zijn. Waar vindt men zo snel de nieuwe bronnen om tot een jeugd- en jongerenl e v e n te komen, dat werkelijk springl e v e n d is?

Frappant is in dit opzicht de nieuwe koers die de A.J.C. wellicht gaat volgen. Door de verbleking of vervulling van de "oude" idealen (acht-urige werkdag, algemeen kiesrecht), heeft de A.J.C. zich de grond onder de voeten voelen wegzakken. Zij zoeken nog steeds naar een nieuwe grondslag. Dat sommigen in de A.J.C. deze in humanistische richting denken te vinden, blijkt uit het volgende, door één der afgevaardigden naar voren gebracht op het laatste A.J.C.-congres: "Omdat onze organisatie (A.J.C.) krachtens historische groei en tegenwoordige opvattingen een humanistische beweging is, hebben wij gesteld, dat wij ons moeten uitspreken voor het humanisme"; de A.J.C. gaat aan dit probleem een speciaal congres wijden! Een verruiming van blik als deze, het kijken buiten de eigen te enge schotjes, zou voor meerdere jeugd- en jongerenorganisaties toe te juichen zijn!

Waarom niet ook de hand in eigen boezem steken? In zeven jaar is in de H.J.G. een eigen,nieuw jongerenleven gegroeid. Ook de H.J.G. echter lijdt (m.i.) aan het euvel der slapheid, het gemis aan spontaniteit, aan enthousiasme, aan werkelijke belangstelling. Laten we ook het voorbeeld van de Humanistische Jeugd Beweging (H.J.B.) niet vergeten; de H.J.B. is er nog steeds niet in geslaagd een eigen gezicht te krijgen! Waarom A.J.C. en H.J.B. naast elkaar? Ieder met gebrek aan kader, geld, enz. Hun werkwijze is niet gelijk, nog niet; maar met stug vasthouden aan eigen gewoonten komt men er zeker niet.

De jeugd heeft er geen behoefte aan in een jeugdvereniging tot humanistjes of socialistjes of v.v.d.-ertjes gestoomd te worden. Wel heeft zij er recht op ook in de jeugdbeweging een ruime, ondogmatische kijk op de wereld te leren krijgen, om daarna zelf hun levensbeschouwing en -houding te kunnen bepalen.

De jongeren zullen er bewust naar moeten zoeken om in dit moderne snelle leven een eigen houding te vinden, onopgelegd, en desnoods los van elke traditie. Onze tijd vraagt een positief, eerlijk, voor jezelf verantwoorde houding. Een antwoord op het leven waar je midden in staat, van iedereen aan - - iedereen. Wij, jeugd en jongeren van tegenwoordig, zullen over enige jaren dat antwoord moeten geven. Of dat antwoord straks positief of negatief zal zijn hangt mede af van onze houding en ervaring nu, ook in de jeugd- en jongerenverenigingen. FdV.

hujocchio

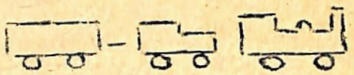

Mag ik jullie mijn kleine vriendje Hujocchio eens voorstellen? Het is maar een klein ventje, en hij bestaat eigenlijk nog niet eens helemaal. Alleen zijn kop is er, en die bestaat uit stijfsel en krantenpapier en wat verf. Die kop is gemaakt op een paar luidruchtige avonden van onze gemeenschap, waarbij de stijfselklodders en krantesnippers ook wel eens op andere hoofden dan alleen op poppekoppen terecht kwamen.

Zoals dat met alle maaksels het geval is, was er ook voor Hujocchio eerst een idee. Een idee van levenslustige twintigers om eens een poppenkast te bouwen. De poppekoppen zijn er al, en temidden van hen staat ook Hujocchio. Hij wacht nu tot de Zaanse humanistjes zich weer met grote knutsellust opnieuw op hem en zijn vriendjes zullen werpen om hen tot echte poppen om te toveren, met wonderlijke koppen en pakjes. En niet te vergeten: een huis voor hen zullen bouwen, een poppenkast.

En dan, als over een paar maanden alles klaar is, en we er zelf mee uitgespeeld zullen zijn, gaat Hujocchio op reis. Mèt zijn vriendjes en mèt hun kast. Naar een huis waar zo'n veertigtal kinderen wonen.

Die kinderen wonen daar niet om dat ze daar zo graag willen zijn, - al voelen ze zich er vaak meer thuis, dan ze ooit gewend geweest zijn -, maar omdat er met hun vader of hun moeder of met henzelf iets niet in orde is, zodat ze niet langer thuis kunnen zijn.
Dat huis is Ellinchem, het kinderhuis van Humanitas.

Hujocchio zal straks al die kinderen daar een genoeglijk

uurtje gaan bezorgen. Alleen ziet hij nu nog een beetje tegen de reis op. Want nu gaat die poppenkast wel - maar Hujocchio zou het nog veel leuker vinden als hij ook nog wat speelgoed en boeken mee zou kunnen nemen. Dan zouden alle kinderen nog wat extra hebben, En veertig kinderen kunnen heel wat aan!!!

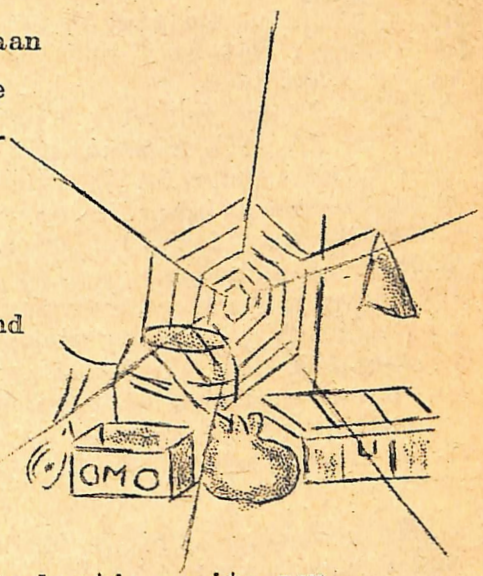

. dat is nu wat Hujocchio vraagt aan alle E.J.G.-ers, naar wie hij tenslotte is vernoemd. Kijken jullie je zolders en oude rommelkasten eens na. Gestal ligt daar nog wel iets, dat, nadat het wat is opgeknapt, nog best bruikbaar is. Besteed er eens een avond aan - b.v. in combinatie met iemand van Humanitas, die wat over het werk van de vereniging en over Ellinchem vertellen kan.

Als i e d e r e e n maar een klein beetje moeite zou willen doen, kan Hujocchio voor veertig kinderen een klein symbool worden van practisch humanisme.

JvO.

Adres Hujocchio-commissie:
Lies Veuger, Kepplerstraat 1[illegible] A, Zaandam.

Inleiding over binnenhuisarchitectuur door Wim den Boon.

Naar aanleiding van het verslag van deze inleiding, geplaatst in het Meinummer van de Libertijn, ontvingen we van Wim den Boon bericht dat hij het interieur van de Rotterdamse academie niet heeft afgekraakt. De redactie betreurt deze fout, temeer daar er vóór de plaatsing van het verslag nog mondeling contact heeft plaatsgevonden tussen Wim den Boon en de redactie, juist om eventuele fouten te vermijden.

de redactie.

Smoesje

Eindelijk, na enkele maanden zomervacantie weer een nummer van de Libertijn.
"Waarom zo lang geen Libertijn?" hoorden we van verschillende kanten vragen? Nog erger: hatelijke opmerkingen kregen we te verduren (en daar kunnen we zo slecht tegen!). Lezers die dachten dat we het niet meer konden, lezers die zich bedrogen voelden.

De redactie stond echter voor een keus:
1) deze zomermaanden gewoon iedere maand een nummer laten verschijnen en daarvoor talloze H.J.G.-ers in hun vacantievreugd storen: stencillen, vouwen, verzenden van de Libertijn kost (veel) tijd; en zowel lezers als medewerkers hadden er naar onze mening recht op zoveel mogelijk te kunnen genieten van een zomer met eindelijk veel zon!; of
2) werkelijk vacantie, zonder Libertijn, waardoor het dan mogelijk zou zijn in het winterseizoen, wanneer ook het gemeenschapsleven weer volop bloeit, financiëel in staat te zijn enige extra nummers te laten verschijnen.
De redactie meende juist te handelen door het laatste te kiezen.

10 october a.s., de tiende dag van de tiende maand, de dag waarop de tien-weekse actie voor practisch humanisme zal beginnen ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van het Humanistisch Verbond, zal dan ook het eerste extra nummer van de Libertijn verschijnen.
In de tweede helft van october zal het gewone octobernummer de P.T.T, weer extra werk bezorgen.

We hopen door deze frequentere verschijning van de Libertijn ook de gemeenschappen, waarvan de meesten juist deze maand weer met groot enthousiasme hun winterprogramma's begonnen, te helpen met stof voor vele onderlinge gesprekken. Want over de meningen en inzichten, weergegeven in de komende artikelen, zullen we het lang niet altijd met elkaar eens blijken te zijn!

de redactie

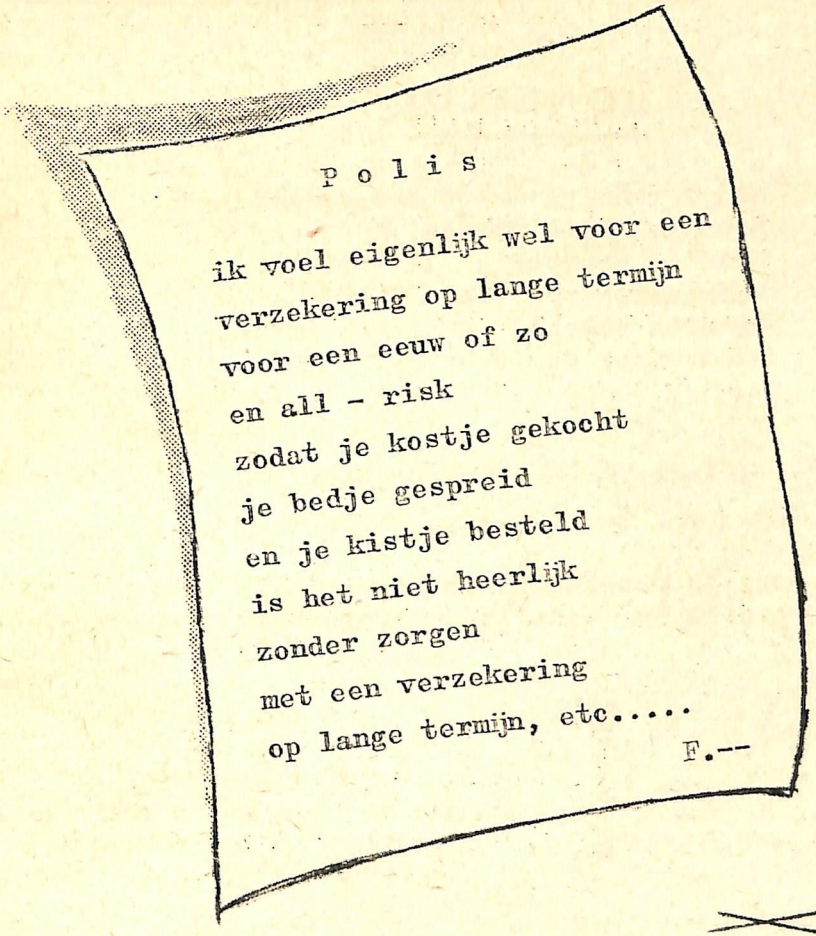

P o l i s

ik voel eigenlijk wel voor een
verzekering op lange termijn
voor een eeuw of zo
en all - risk
zodat je kostje gekocht
je bedje gespreid
en je kistje besteld
is het niet heerlijk
zonder zorgen
met een verzekering
op lange termijn, etc.....

F.--

De tien-tien-actie, die 10 october a.s. start, geeft je de mogelijkheid om zowel in gemeenschapsverband als particulier de aandacht van belangstellenden, vrienden en kennissen te vragen voor de H.J.G.

Inlichtingenmateriaal, o.a. de brochure "Bemoei je er niet mee, maar.....", de tekst van de radiolezing "Feestelijk Leven in het jonge humanisme" en het speciale actie-nummer van de Libertijn zijn, als de plaatselijke gemeenschappen ze niet (meer) hebben te krijgen bij Paula Bosselaar-Hessing, Chopinstraat 11, Utrecht.

JONGELUI

Een werkkring is op het ogenblik gemakkelijk te vinden.
Minder eenvoudig is het, een betrekking te vinden, die voldoening schenkt en goede kansen biedt voor de toekomst.

De

STICHTING SOCIAAL FONDS BOUWNIJVERHEID,

Jodenbreestraat 8-14, Amsterdam,

welke de sociale voorzieningen voor alle bouwvakarbeiders in Nederland verzorgt,

heeft plaats
voor jonge mensen,
die pas van school
zijn gekomen.

Zij kunnen voor het bedrijf worden opgeleid en GRATIS les ontvangen in stenografie, machineschrijven en Nederlandse taal.

Goede sociale voorzieningen - Salaris volgens C.A.O.

Brieven te richten aan de Afdeling Personeelszaken

(advertentie)

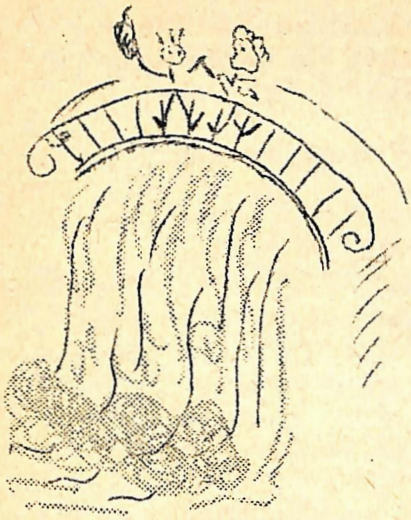

VAN DE BERG AFGEVALLEN KAMP-VERSLAG UIT COO.

Er was een hele hoge berg, waar je op handen en voeten tegen op kon, als je dat kon.
Er was een rivier, waarin je papketels kon duiken. En op zondagavond kostte het een frank,
als je nodig moest, en op maandagochtend sleepte die noodtoestand zich nog wat voort; maar toen kon je ook het bos in en voor een frank het zwembad in.

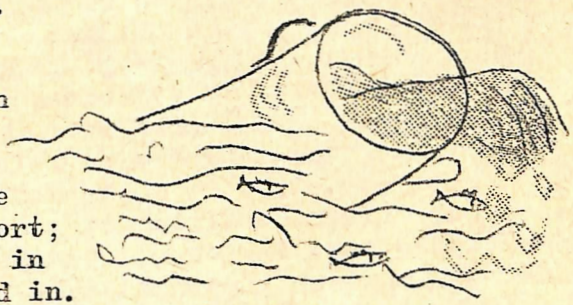

Een wandelgroep is een groep, die zich splitste, daarna raakte de één de ander kwijt, dan was het weer gezellig splitsen. En wat was er bij aankomst?
PANNEKOEKEN !
En als je dat op had, nam je gezellig nog een pannekoek. Tenslotte moet je wat eten. Er schenen veel aardappelen gegeten te worden, want ik heb iedere avond gekrabt of geschild, wat was het nou. En altijd lui, die aan het spatten waren. Jasses ! Trouwens we hebben onderweg ook nog een keer regen gehad. Als ik daar nog aan denk.
Was dat toen we van Remouchamps kwamen (denkt-U-aan-de-gids-dames-heren-n'oublié-pas-le-guide-s'il-vous-plait)? Of was het vanaf Trois-Ponts?
Het zal wel Trois-Ponts zijn geweest, want daarheen hebben we heel wat voetstappen liggen.

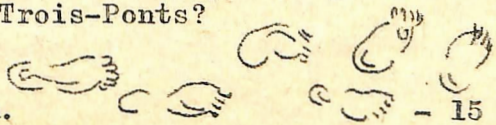

Ze zeggen, dat Emile sedert die tijd zijn baard heeft laten staan, maar dat lijkt me een naar gezicht. Er waren lui, die gevolksdanst hebben bij de waterval.
Daar bij die....
Maar dat wist iedereen al. Trouwens er waren er ook.... maar dat weet toch ook iedereen al.
Daar is genoeg over gepraat.
En geschreven.

Maar goed de sla aantrappen Marijke !
Je hebt je voeten toch niet gewassen vanmorgen. Hoor eens hoe daar iemand spit-kreunend overeind komt. En dan weer

volksdansen op de brug.
Let op het betere heupwerk!
Even voorbij de bocht is een cafeetje, nog even jongens.
Nee, juffrouw die kaart.
Het moet een echt hardrose slijmerig
lief
plaatje zijn. 't Is voor mij baas. Nou ja, nog even jongens, voorbij
de volgende bocht daar is heus en echt een kroegje. En Jan Klaassen sprong de vrijheid tegemoet, het volle leven van de Kalverstraat in, en hij ontdekte hoe heerlijk het was niet van hout en lappen te zijn.

In ieder geval kent nu iedereen, dankzij Wouter,
het betere pletten,
en het zogenaamde knoopwerk.
Aangrijpend spookverhaal was dat, van Jan !
Wil je wel geloven dat ik soms nog de riebels krijg? Een echt vooroorlogs spookverhaal.
Zo zie je ze tegenwoordig niet meer. Net als Bethel,
met
de tere polsjes
in het museum. Een fragile verschijning. (Deze kant

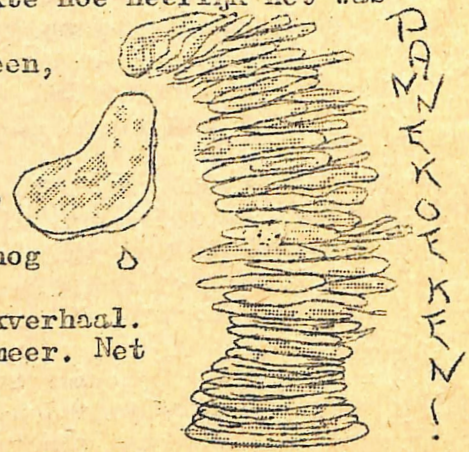

boven). En bij aankomst
P A N N E K O E K E N !
En pudding met sommige lekkere dingen.
Dat was geen eten meer. Dat was, enfin..... Hoewel er volgens Dick iedere dag beter gekookt werd, en er volgens ons beter werd gegeten, hebben er volgens ons geen explosies plaats gevonden, behalve à raison van één frank.
Ook heb ik nooit een vuile pan gezien, die zo groot en een pannesponsje, dat zo klein was.
Zullen we nog eens proberen in Brûme uit te komen, Jim?

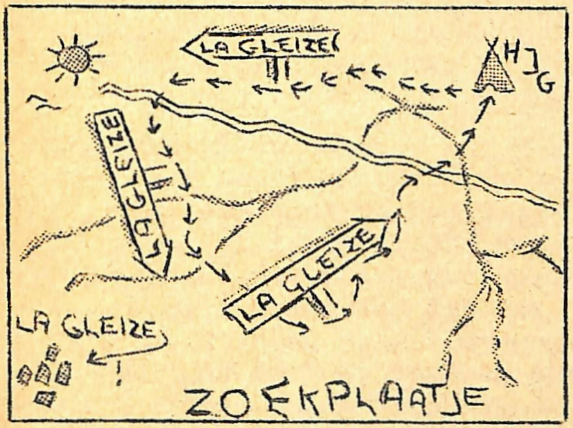

Er is voor allemaal nog een slok vocht in de veldfles, doorgeven maar, denk er om, één slok! Ja, maar deze keer gaan we echt naar La Gleize. Nu is er iemand, die weet, waar het ligt.
En er stonden zo'n 22 tentjes, het was haast een heel echt dorp, en daarlangs die Amblève maar kabbelen...
En 's morgens, langs de oever, allemaal Amblève-lei-en. En maar haren kammen en mooi staan te wezen.
Statistisch hebben ze dan ook uitgemaakt dat er in die week meer Nederlanders dan Belgen waren in de Ardennen. En wij maar nat regenen. En wij maar zwemmen in koud water. En maar volksdansen.

En ons maar wassen in de Amblève. En maar sjouwen, tegen die bergen op. En maar veel eten. En maar Frans praten. En dat noemen ze nou Coo-educatie.

Coo-tje.

Deze maand verschijnt de eerste syllabus als gespreksstof; onderwerp: "sexualiteit" .

"Het religieuze en het geslachtelijke zijn de twee sterkste levensmachten. Wie deze beide machten voor principieel onverenigbaar houdt, huldigt daarmede de gespletenheid van de menselijke ziel als iets dat altijd zo geweest is. Wie ze als onverzoenlijke vijanden tegenover elkaar stelt, verscheurt, dusdoende, het menselijk hart. Welnu: dat menselijk hart wordt aan stukken gereten!"

"Wie ten volle beseft hoezeer religie en erotiek in hun diepste wezen één zijn, die staat verstomd over hun vervreemding, een vervreemding die zelfs naar we zagen uitliep op een strijd op leven en dood. Maar hij zal nog meer verstomd staan, als hij gaat inzien van welke portée hun oorspronkelijke eenheid was. Hij zal uit het inzicht in de oorzaken hunner vervreemding zijn conclusies trekken en vervolgens zal hij hemel en aarde bewegen om Eros weer met de goden, en dat wil zeggen: het liefdeleven met het religieuze leven te verzoenen."

Prof. Walter Schubart

"De zonderlinge houding, die het Christendom tegenover de vrouw aanneemt en die bijna op een angst-obsessie lijkt, zal men elders niet aantreffen. Alle andere wereldgodsdiensten betonen een devote eerbied voor het zwakkere geslacht en de sexuele functie."

"Ik kan hier alleen de besliste overtuiging uitspreken, dat de zedelijke ontaarding van het Westen nooit genezen zal, zolang niet de onderlinge eerbied tussen de seksen is hersteld."

Jan van Lumey

Lof der zotheid

Gelukkig dat nog altijd de zotheid blijft bestaan, en dat de mens gevoel voor humor heeft, want wie weet zouden we anders af en toe wel eens heel erg kwaad geworden zijn:

"Salvo", weekblad voor de Katholieke Godsdienstige Verzorging van de militairen, dat zich zo echt fijntjes over de medemens weet uit te drukken: "De tijd van de kraaltjes en de spiegeltjes, waarmee de z w a r t j e s voor het Evangelie gewonnen werden, is voorbij. Afrika en andere missiegebieden hebben hun eigen inheemse kerkvorsten; een volledig inheemse geestelijkheid groeit op, tot zegen van land en volk", - waarboven dan een foto van een inlandse kerkvorst, behangen met schitterende (letterlijk en figuurlijk) kledij!

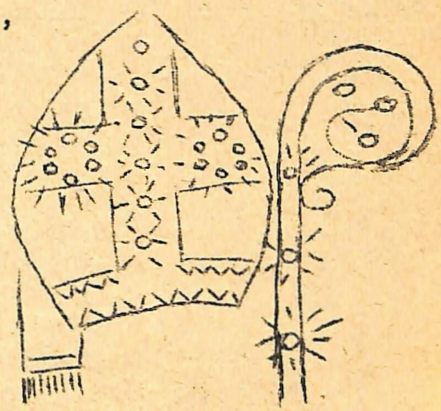

Als kop boven een artikel klinkt het volgende ook wel aardig (wederom "Salvo"): "Woonwagenbewoners zijn geen schooiers, bedelaars of zoiets. Zij menen het heel goed met O.L.Heer, maar zijn geboden liggen hen niet.".

Trouwens, meerdere Rooms-Katholieken blijken fijngevoelig te zijn: herinner je je nog het O-56-pamflet, vuilspuiterij van begin tot eind, met onder andere enige (nou ja, enige ?) hoogstaande opmerkingen over humanisten? En het antwoord van het K.V.P.-bestuur op het protesttelegram van het Humanistisch Verbond? Het was helemaal niet beledigend, zeiden de Heren van de K.V.P. Enfin, dat weten we alweer: we kunnen - ook in de Libertijn - nu zeker heel veel gaan beweren over de Rooms-Katholieken, dat diezelfde Heren dan vast ook niet beledigend vinden; of niet soms?

We zagen liever dat er ook in de politiek wat minder aandacht voor dergelijk kleinzielig en averechts-werkend gedoe was, maar wat meer voor belangrijke zaken: we wachten nog steeds op daadwerkelijke maatregelen voor de onderontwikkelde gebieden; alleen aan een zinnetje in de Nederlandse troonrede hebben de onderontwikkelde gebieden nog niet zo veel, weet je.

In Argentinië, toch niet onderontwikkeld, ruzie tussen Peron en de R.K.-kerk, die voor de buitenwereld weer een beetje werd bijgelegd, maar waarbij, - zoals altijd in dergelijke gevallen -, het leger de baas ging spelen. Twee dictaturen verdragen elkaar nu eenmaal niet te lang, en als twee dictatoriale honden vechten om een been,

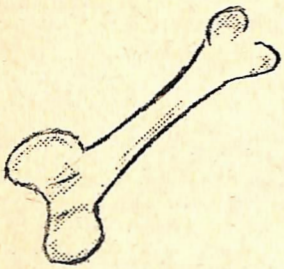

.....

Indonesië, dat er geen been in ziet een Nederlandse, een Engelse, en ook een Amerikaanse verdediger voor Jungschlaeger een visum te weigeren, omdat vrije advocatenkeuze volgens Indonesische opvattingen niet belangrijk is..... Wie vochten ook weer terecht voor hun vrijheid?

Over vrijheid gesproken, het is al erg genoeg als West-Duitsland in Nato-verband mee paraat moet zijn om zonodig onze vrijheid te verdedigen. Maar dat het nieuwe Duitse leger uniformen gaat krijgen die zo erg veel lijken op de al te bekende Duitse uniformen van een tijdje geleden, daar kunnen we de noodzaak echt niet van inzien. Misschien is het maar een kinderachtige overgevoeligheid van ons, maar we moeten dan zo sterk denken aan die periode van "Volk en Vaderland"!

Overigens, ons vaderland vond de kreupele Zondagswet nog niet kreupel genoeg. Nu wel lawaai, Zondags voor 13.00 uur, dat ook kerkdiensten stoort, als het maar door de gelovigen zelf wordt veroorzaakt! Omdat het altijd al zo was? Als wij eens, omdat het vroeger ook zo was, Zondagochtense bliksem met tromgeroffel gingen verjagen?

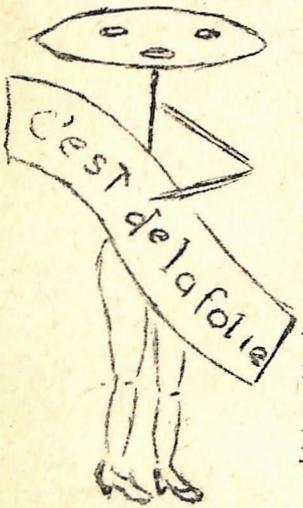

Een bliksemactie, aan het begin van een verhitte zomer, van Carré in Amsterdam, om te naakte reclameplaten te overplakken, aangezien die te "onzedelijk" waren. "C'était de la folie". Zotte dwaasheid, inderdaad. Wellicht biedt moderne abstracte kunst op reclameplaten aanbeveling? Trouwens, weet je waarom de Libertijn niet temidden van de zomerse uitstallingen op onze Nederlandse kiosken (naast die reclameplaten vaak!) prijkt? Omdat de poppetjes op de voorpagina niet naakt genoeg zijn.....

Abonneert U op

MENS EN WERELD

verschijnt om de 14-dagen.

Abonnementsprijs: voor H.V.- en H.J.G.-leden *f* 3.— per jaar.

Voor niet-leden: *f* 5.— per jaar.

Redacteur: Dr. H. Bonger.

Administratie: Bleyenburgstraat 1, Utrecht, Telefoon: 10163, Postgiro: 304960.

Vaste medewerkers: Dr. J. C. Brandt Corstius; Dr. J. Brummelkamp; H. G. Cannegieter; Hella Haasse; Drs. H. Herbers; P. Krug; J. P. Meyer; Dr. O. Noordenbos; Dr. J. P. van Praag; Dr. D. H. Prins; P. C. J. Reyne; Mr. A. Stempels.

Jeugd-Reisbureau **ROY**

NÊERLAND'S JEUGDREISORGANISATIE

Alleen de reis retour:		Reis en verblijf:	
Parijs	*f* 35.-	Schruns	*f* 125.-
Innsbruck	„ 65.-	Cannes	„ 165.-
Nice	„ 80.-	Kopenhagen	„ 135.-
Londen	„ 62.-		

Vraag een (gratis) Roy-blad!

MEENT 33a - ROTTERDAM

Géén vervlakking

Een dagblad, dat onbelangrijke gebeurtenissen met op effect jagende opschriften in het midden van de belangstelling plaatst, dat met uitvoerige, sentimentele verslagen en interviews met foto's appelleert aan de meest primitieve gevoelens, zulk een dagblad wordt helaas vlotter verkocht dan een goede courant.

Zo'n dagblad is oppervlakkig en nivellerend, dus in zekere mate ontbindend.

Sommige bladen zijn weliswaar minder verderfelijk, maar hun culturele waarde wordt beperkt door concessies aan de gemiddelde smaak, dus aan vervlakking. Bladen, die min of meer afhankelijk zijn van politieke of kerkelijke groepering oefenen dagelijks op hun lezers invloed uit in een bepaalde richting.

Een courant behoeft noch eenzijdig, noch oppervlakkig te wezen om onderhoudend te zijn. U kunt een „goed" dagblad kiezen, dat zeer onderhoudend kan zijn en haar maatschappelijke functie van nieuwsvoorziening en voorlichting verricht op hoog niveau, niet neutraal, wel volkomen onafhankelijk en strevende naar de grootst mogelijke objectiviteit.

Een dagblad met onopgesmukte, betrouwbare berichtgeving, instructieve en opbouwende artikelen, die de intellectuele belangstelling opwekken en bevredigen.

NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT

Vraagt U de NRC eens 14 dagen op proef

**verzekerings-
maatschappij**

Verzeker U bij De Centrale, die haar winst besteedt voor sociale en culturele doeleinden.

Levens- en spaarverzekeringen, studie- en uitzetverzekeringen, pensioen- en begrafenispolissen.

Gunstige voorwaarden en voor ieder passende tarieven.

DE CENTRALE
ARBEIDERS-VERZEKERINGSBANK
Hoofdkantoor: Rijnstraat 28, Den Haag